

Arrest

nr. 219 699 van 11 april 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. HENDRICKX
Marcel Broodthaersplein 8/5
1060 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 december 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HENDRICKX en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 8 november 2015, verklaart er zich op 19 november 2015 vluchteling.

1.2. Op 31 juli 2017 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. Op 25 mei 2018 weigerde de Raad in zijn arrest nr. 204 382 verzoeker de vluchtelingenstatus en vernietigde de Raad de voormelde beslissing van de commissaris-generaal van 31 juli 2017 in zoverre deze beslissing verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus weigert.

1.4. Op 29 november 2018 werd door de commissaris-generaal opnieuw een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en tot de etnische groep van de Pashtunen te behoren. U bent een 22-jarige soennitische moslim en bent geboren in het dorp Nahre Jadid, Ghulam Ahmad (district Dasht-i Archi, provincie Kunduz). U woonde daar sinds uw geboorte tot uw vertrek uit Afghanistan samen met uw vader en moeder.

U beschikte over ongeveer 10 jerib (=ongeveer 20.000 m²) landbouwgronden. Lange tijd geleden was er een discussie tussen uw vader en zijn neven langs vaderszijde omtrent ongeveer 3 jerib (=6000 m²) van deze gronden. Deze neven hadden ook contacten met de taliban. Omdat de discussie bleef aanhouden werd er een jirga bijeengeroepen door de dorpsouderen waarbij er werd besloten dat uw vader de eigenaar is van deze gronden. Hierop besloot uw vader om de gronden die ter discussie stonden te verkopen. Tien tot vijftien dagen nadat deze gronden verkocht werden, kocht uw vader een winkel in de bazaar. De shop werd ongeveer zes tot zeven maanden voor uw vertrek uit Afghanistan geopend. Uw vader werkte zelf in deze winkel. Ongeveer twee tot drie maanden later kwamen de taliban op een namiddag naar de winkel van uw vader. Ze bedreigden hem en waren op zoek naar u. Uw vader, die verlamd is aan één been, kon niets doen om zich te beschermen. De taliban hebben uw vader geslagen maar de winkeliers in de buurt die hebben uw vader uit de handen van de taliban bevrijd. Uw vader sloot de winkel en kwam naar huis. De nacht die hierop volgde kwam jullie buur omstreeks 3 uur 's nachts aan jullie deur kloppen. Hij zei dat de taliban jullie winkel in brand hadden gestoken. Eén van die daders was de zoon van de neef van uw vader, R.. Uw vader verliet het huis om te gaan kijken naar de winkel. Toen hij in de bazaar aankwam werd hij geslagen door de taliban. Uw vader viel bewusteloos neer en werd door uw oom langs moederszijde naar het ziekenhuis gebracht. U was die nacht thuis gebleven. De volgende dag zijn de taliban naar uw huis gekomen, R. was er ook bij. Uw moeder verstopte u in de schuur. Eén van deze mannen doorzocht het huis maar keek niet in de schuur waar u verstopt was. Uw vader werd na twee dagen ontslagen uit het ziekenhuis en zodra hij thuis toekwam zei hij u dat hij zelf zijn leven al gehad heeft en niets te verliezen heeft maar dat hij u, als zijn enige zoon, niet wou verliezen. Hij zei u dat hij een vriend had gesproken en u met zijn hulp naar een veiligere plek zou brengen. Een dag nadien zei uw vader u dat alles geregeld was en dat u met uw oom langs moederszijde moest meegaan. Hij bracht u tot Kunduz stad. In Kunduz moest u meegaan met iemand anders, deze persoon bracht u tot Kabul. U reisde via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Oostenrijk en Duitsland naar België. Op 8 november 2015 kwam u aan in België en op 19 november 2015 diende u hier een verzoek om internationale bescherming in.

U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan omdat u vreest dat de taliban u zullen vermoorden.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw taskara en de enveloppe waarin deze werd opgestuurd.

Het CGVS nam op 31/07/2017 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming omdat het geen geloof hechtte aan uw verklaringen omtrent uw regio van verblijf in Afghanistan en de problemen die u daar kende. U voegde bij het verzoekschrift tot beroep twee documenten toe, namelijk twee verklaringen van de dorpsoudsten ter bevestiging van uw identiteit en herkomst en dat uw vader gehandicapt is, een zonder datum en een bevestigd door het districtshoofd op 2/06/1396 (omgezet 24/08/2017).

Ter terechtzitting voor de RvV (Raad voor vreemdelingenbetwistingen) legde u bijkomende stukken neer, met name kopies van de taskara's van uw vader en grootvader, de identiteitskaart voor kiezers van uw grootvader, en kopies van de al eerder door u voorgelegde stukken. De RvV vernietigde de beslissing van het CGVS op 25 mei 2018 omdat onvoldoende werd aangetoond dat een onderzoek werd gedaan naar uw nood aan subsidiaire bescherming. U werd opgeroepen voor een nieuw gehoor op het CGVS op 22 oktober 2018. U bracht hierbij de originele taskara van uw vader aan. Uw familie woont nog in hetzelfde dorp, waar u tot aan uw vertrek naar België zelf ook steeds heeft verbleven. U blijft verder bij uw vorige verklaringen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker** in wezen **de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS 1 p. 2 en CGVS 2, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u tot voor uw vertrek uit Afghanistan in het district Dasht-e Archi in de provincie Kunduz heeft gewoond. Vooreerst kan opgemerkt worden dat uw kennis van recente belangrijke incidenten of gebeurtenissen in uw regio niet kon overtuigen. Gevraagd naar incidenten die voor uw vertrek uit Afghanistan in uw district hebben plaatsgevonden vertelt u vaag over een zelfmoordaanslag in de Archi bazaar tijdens de ramadan 5-6 jaar geleden (CGVS 1 p. 20). Als tweede voorbeeld geeft u opnieuw een zelfmoordaanslag op dezelfde plaats het jaar daarop (CGVS 1 p. 20). U gevraagd in welk jaar dit incident heeft plaatsgevonden, geeft u aan zich het jaar niet te herinneren. Er dient echter opgemerkt te worden dat de twee voorbeelden die u gaf niet recent voor uw beweerde vertrek uit Afghanistan hebben plaatsgevonden, uit objectieve informatie blijkt namelijk dat er inderdaad

een zelfmoordaanslag in het districtscentrum van Dasht-i Archi in augustus 2012 kort voor het einde van de ramadan heeft plaatsgevonden (zie toegevoegde landeninformatie 1). Of er ook een soortgelijk incident het jaar daarvoor of het jaar daarop heeft plaatsgevonden kan noch bevestigd, noch weerlegd worden. Ondanks dat u meermaals de kans geboden werd om andere incidenten te vermelden kon u, buiten deze twee vaag omschreven incidenten, geen andere voorbeelden geven en zei u dat er enkel kleinere, niet zo grote incidenten plaatsgevonden hadden (CGVS 1 p. 20). Het is toch wel opvallend dat u, die beweert tot 10-12 dagen voor het offerfeest in 2015 in Dasht-e Archi, Afghanistan, verbleven te hebben (CGVS 1 p. 18), verder geen enkel incident kan noemen terwijl de taliban sinds april 2015 actief bezig waren met het uitvoeren van hun lenteoffensief en zo op 22 juni 2015 het district Dasht-i Archi veroverden, 2 dagen na de val van het district Chahar Dara dat ook in de provincie Kunduz gelegen is (zie toegevoegde landeninformatie 2). Na de val van Dashti Archi vonden er verschillende gevechten plaats tussen de taliban en de Afghaanse veiligheidsdiensten, en zelfs de lokale inwoners hebben meegevochten met de veiligheidsdiensten om de taliban uit het district te verdrijven (zie toegevoegde landeninformatie 3). Het district was zelfs tot uw beweerde vertrek uit Afghanistan nog steeds niet heroverd door de Afghaanse overheid, de Afghaanse veiligheidstroepen waren namelijk in oktober 2015 nog steeds bezig met het uitvoeren van verschillende clearing operations om de talibs te verdrijven uit het district (zie toegevoegde landeninformatie 4). Er mag dan ook redelijkerwijze van u, die beweert in deze kritische periode aanwezig geweest te zijn in het district, verwacht worden dat u toch meer incidenten zou kunnen vernoemen.

Er dient ook aangehaald te worden dat u zelf ook tegenstrijdige verklaringen geeft in verband met uw vertrekdatum uit Afghanistan. Zo werd er u gevraagd wanneer u Dasht-i Archi verlaten had waarop u antwoordde dat het in de maand aqrab (= oktober/november) was maar dat u zich het jaar niet herinnert en dat het ongeveer 2 à 2,5 jaar geleden was dat u thuis vertrok (CGVS 1 p. 8). U gevraagd om uw vertrek te situeren ten opzichte van de ramadan dat jaar zegt u dat u 10-12 dagen voor het offerfeest bent vertrokken en dat u tijdens het offerfeest in Iran was (CGVS 1 p. 18). Het offerfeest begon in 2015 op 23 (24) september (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). U verklaarde op het CGVS iets meer dan anderhalve maand gedaan te hebben over uw reis van Afghanistan tot België, terwijl u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaard had ongeveer 5 maanden over deze reis gedaan te hebben (DVZ verklaringen p. 10). Geconfronteerd met dit verschil ontkent u dit gezegd te hebben bij DVZ en geeft u verder geen verduidelijking omtrent deze tegenstrijdigheid. U gevraagd of u tijdens de presidentsverkiezingen aanwezig was in Afghanistan zegt u plots dat u daar niet was en dit niet weet. Geconfronteerd met de tegenstrijdigheid die hier aan het licht komt ontwijkt u deze confrontatie en zegt u nadien dat u zich de verkiezingen niet herinnert en dat u enkel weet dat deze 2-3 jaar geleden plaatsvonden (CGVS 1 p. 20). U gevraagd of er geen campagnes werden gevoerd zodat het duidelijk zou zijn dat de verkiezingen aan de gang waren, zegt u dat er niemand campagne voert in uw district en dat de taliban de vingers afsneden van mensen zodat ze niet zouden kunnen stemmen. U gevraagd of u op dat ogenblik in Dasht-i Archi was zegt u niet te herinneren of u daar was en dat u daar misschien wel was (CGVS 1 p. 20). Het CGVS is er zich van bewust dat de verkiezingen in uw regio in moeilijke omstandigheden verlopen zijn en dat er ondanks de extra veiligheidsmaatregelen die ondernomen werden toch enkele incidenten plaatsvonden die de verkiezingen verstoorden (zie toegevoegde landeninformatie 5). Bovendien zijn er gedurende deze periode verschillende families gevlucht omwille van de security operations die door de Afghaanse veiligheidstroepen werden gevoerd in het district. In afwachting van het einde van deze gevechten hebben ze zich gevestigd in Kunduz stad waar ze in zeer slechte omstandigheden verbleven (zie toegevoegde landeninformatie 6). Het feit dat u niets kan zeggen over deze periode en zelfs niet duidelijk kan zeggen of u tijdens de verkiezingen nog in Afghanistan was, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verblijf tot oktober/november 2015 in Dasht-i Archi.

De geloofwaardigheid van uw verblijf in Dasht-i Archi tot uw vertrek naar Europa wordt verder ondermijnd wanneer gepeild wordt naar uw kennis van bekende figuren in de regio. U gevraagd naar de provinciegouverneur van Kunduz bij uw vertrek zegt u correct dat dit Mohammad Omar Safi was. U kan echter geen verdere informatie over hem geven. U gevraagd wie zijn voorganger was, zegt u dat dit Mohammad Omar Jigdalak was. De voorganger van Mohammad Omar Safi en opvolger van Anwar Jigdalak was Ghulam Sakhi Baghlani, die volgens u de voorganger van Anwar Jigdalak was (zie toegevoegde landeninformatie 7). Ook over hem kon u geen verdere informatie geven (CGVS 1 p. 8). U gevraagd of u Hamidullah Danish kent zegt u dat hij veiligheidshoofd op provincieniveau is (CGVS p. 8). Even verder in het gehoor zegt u plots dat u een fout maakte en dat Hamidullah Danish gouverneur van Kunduz was voor Mohammad Omar Safi (CGVS 1 p. 11). U heeft in beide gevallen een foutief antwoord gegeven, Hamidullah Danish was namelijk "deputy" gouverneur en werd na de val van Kunduz door president Ghani aangeduid als "active" gouverneur nadat Mohammad Omar Safi uit zijn ambt ontzet werd (zie toegevoegde landeninformatie 8). U zei dat Qaseem Jangalbagh veiligheidshoofd van de provincie Kunduz was bij uw vertrek maar u kon geen verdere informatie geven over hem (zie toegevoegde landeninformatie 9). Het lijkt er dan ook op dat u deze namen ingestudeerd heeft ter

voorbereiding van het gehoor op het CGVS. U gevraagd wat de reputatie was van de Afghan Local Police (ALP) in uw district, antwoordt u met de vraag wat hun reputatie zou moeten zijn en zegt u nadien dat de mensen hen graag hadden en dat ze de mensen hielpen door op te treden als bemiddelaar bij conflicten (CGVS 1 p. 16). U gevraagd of er enige problemen geweest zijn tussen de ALP en de dorpelingen zegt u dat dit niet het geval is geweest maar dat er wel conflicten waren tussen de ALP en de taliban (CGVS 1 p. 16). Uit objectieve informatie blijkt echter dat de dorpelingen her en der toch niet zo tevreden waren over de ALP omdat deze de dorpelingen vaak lastig vielen en Ushar of Zakat eisten van hen in ruil voor het beveiligen van de regio. Zo werden er zelfs eens enkele landbouwers vermoord door een ALP-lid omdat ze weigerden om hem Ushar te geven, hetgeen zelfs tot protest had geleid in Dasht-i Archi (zie toegevoegde landeninformatie 10). Het feit dat u hier niets over kan zeggen tijdens het gehoor op het CGVS, doet het CGVS verder twifelen over uw verblijf in de regio. U zegt dat Sheikh Sadruddin districtshoofd van Dasht-i Archi was toen u vertrok, verder kon u geen informatie geven over hem. U gevraagd of er hem enige incidenten overkomen zijn, zegt u dat er een zelfmoordaanslag was op hem maar dat hij ontsnapte zonder gewond te raken. U kon dit incident echter niet situeren in de tijd (CGVS 1 p. 14). Opmerkelijk hier is dat Sheikh Sadruddin overleden is op 30 augustus 2013 tijdens een zelfmoordaanslag aan een moskee (zie toegevoegde landeninformatie 11). Zijn opvolger was zijn zoon Nasruddin Nazari Saadi, u gaf echter tijdens het gehoor op het CGVS aan deze persoon niet te kennen (CGVS 1 p. 15 + zie toegevoegde landeninformatie 12). Het feit dat u Sheikh Sadruddin aangeeft als districtshoofd bij uw vertrek, die blijkbaar al in 2013 overleed, en bovendien zegt dat hij nog steeds districtshoofd zou kunnen zijn wanneer u gevraagd werd naar het huidige districtshoofd, overtuigt het CGVS dat u niet meer tot uw vermeende vertrekdatum verbleven heeft in Dasht-i Archi.

U kon wel de weg van uw huis naar het districtscentrum beschrijven en andere dorpen in de omgeving opnoemen maar dit volstaat niet om uw continue verblijf in de regio aan te tonen. Bovendien is het opmerkelijk dat u een gedetailleerde omschrijving van deze weg geeft terwijl u verklaart slechts één keer naar het districtscentrum geweest te zijn (CGVS 1 p. 5-6). Verder kon u nog andere dorpen, rivieren, en lokale radiozenders opsommen maar ook dit volstaat niet om uw continue verblijf aan te tonen en kan hoogstens wijzen op het feit dat u daar ooit geleefd heeft (CGVS 1 p. 5-8, 14, 16).

U werd nadat uw weigeringsbeslissing vernietigd werd door de RvV op 22 oktober 2018 een tweede keer uitgenodigd door het CGVS teneinde u de kans te bieden een zicht te geven op uw verblijfsplaatsen voor uw vertrek uit Afghanistan. Na confrontatie met de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen inzake uw verblijf en van uw asielmotieven, overigens bevestigd door de RvV in haar arrest, blijft u echter volharden in uw verklaringen dat tot aan uw vertrek uit Afghanistan in het dorp Nahre Jadid, Ghulam Ahmad in het district Dasht-i-Archi gelegen in de provincie Kunduz verbleven heeft (CGVS 2, p. 4-6). U herhaalt dat u nooit ergens anders heeft gewoond (CGVS 2, p. 4-6). Ook nadat u de kans had gekregen te overleggen met uw advocaat tijdens het persoonlijk onderhoud blijft u bij uw eerdere verklaringen omtrent uw herkomst, verblijf en asielmotieven (CGVS p. 6).

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw beweerde verblijf in het dorp Nahre Jadid, Ghulam Ahmad, gelegen in het district Dasth-i-Archi van de provincie Kunduz niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt, noch dat u mogelijk ooit woonachtig bent geweest in het dorp Nahre Jadid, Ghulam Ahmad in het district Dasht-i-Archi van de provincie Kunduz. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie EASO Country of Origin Information Report – Afghanistan Security

Situation – Update – mei 2018), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afgaanse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/ EU)- A judicial Analysis- december 2014, pag. 25-26; EASO Country Guidance – Common Analysis: Afghanistan, pag. 98, voetnoot 57). Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens de persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 18/5/2017 en 22/10/2018 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten (CGVS 1, p. 2; CGVS 2, p. 2). U werd bij aanvang en in loop van het tweede persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf in Afghanistan (CGVS 2, p. 4-6). U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband (CGVS 1p. 2, CGVS 2, p. 2).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Afgaanse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in regio Dasht-i Archi heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw

verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

Het CGVS erkent tot slot dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door de verzoeker aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door verzoeker aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. De samenwerkingsplicht in hoofde van de commissaris-generaal doet evenwel géén afbreuk aan de verplichting in verzoekers hoofde om in de eerste plaats zelf te voldoen aan de medewerkingsplicht en **alle relevante elementen** noodzakelijk voor de beoordeling van de gegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming spontaan en zo spoedig mogelijk te verstrekken (RvV 15 januari 2016, nr. 136 358; RvV 29 februari 2016, nr. 163 225). De commissaris-generaal is evenwel slechts verplicht om zijn onderzoeksmiddelen in te zetten **wanneer verzoeker heeft voldaan aan de op hem rustende medewerkingsplicht én er ernstige aanwijzingen zijn dat zijn verzoek gegrond zou kunnen zijn**, maar op dat moment nog onvoldoende informatie beschikbaar is om tot een beslissing te komen inzake zijn verzoek om internationale bescherming. Er is bijgevolg slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van de commissaris-generaal in zoverre de verzoeker verificerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 31). Uit bovenstaande vaststellingen komt onmiskenbaar naar voren dat u allerm minst voldaan heeft aan de medewerkingsplicht die op uw schouders rust.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht het reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in dezen evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. In casu bestaat er geen twijfel over uw Afghaanse nationaliteit en het gegeven dat u ooit in Dasht-i Archi verbleven heeft, maar dit volstaat, in het licht van de hierboven geschetste Afghaanse context, geenszins om te besluiten dat u een nood aan subsidiaire bescherming heeft. U maakt immers niet aannemelijk dat Daesh-i Archi de enige plaats van eerder verblijf is die in aanmerking moet genomen worden voor de beoordeling van uw nood aan subsidiaire bescherming. Gelet op uw gebrek aan medewerking kan niet uitgesloten worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. In die zin is het cruciaal/essentieel dat u een volledig beeld schetst van **al** (dus met inbegrip van de verblijfplaats voorafgaand aan uw komst naar België) uw eerdere verblijfplaatsen, en niet enkel de verblijfplaats vermeldt die u verkiest te vermelden of waar u ooit eens zou hebben verbleven. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet. Van het CGVS kan dan ook niet verwacht worden dat het onderzoek verricht naar het mogelijk voorhanden zijn van een intern vestigingsalternatief overeenkomstig artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Dergelijk onderzoek is logischerwijze immers maar mogelijk of zinvol voor zover u hieromtrent zelf de nodige concrete, geloofwaardige en betrouwbare aanknopingspunten aanreikt, quod non in casu, en is slechts aan de orde eenmaal u aannemelijk heeft gemaakt dat er in zijn hoofde een nood aan internationale bescherming bestaat, hetgeen, gelet op bovenstaande vaststellingen, allerm minst het geval is. (UNHCR, Guidelines on International Protection: "Internal Flight or Relocation Alternative" within the Context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, para. 13; Toelichting van de Europese Commissie bij het voorstel voor een Richtlijn van de Raad betreffende minimumnormen voor de erkenning en de status van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven / **COM/2001/0510 def. - CNS 2001/0207** /, Publicatieblad Nr. 051 E van 26/02/2002 blz. 0325 – 0334).

Naast het feit dat uw verblijf in Dasht-i Archi ongeloofwaardig is, zijn de asielmotieven die u aanhaalt ook niet geloofwaardig. Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat uw verklaringen bij het Commissariaat-generaal totaal niet stroken met uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Uit een vergelijking van uw verklaringen blijken een aantal tegenstrijdigheden die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondermijnen. Zo haalde u bij DVZ aan dat u ruzie had met uw neven omdat ze uw gronden wilden. U zei verder dat ze rijk waren en dat ze de taliban hadden ingeschakeld om het conflict in hun voordeel op te lossen (zie vragenlijst CGVS vraag 3 punt 5). Tijdens het interview op het CGVS verklaarde u echter

dat er een discussie was tussen uw vader en zijn neven langs vaderszijde omwille van ongeveer 3 jerib landbouwgrond en dat deze neven zelf bij de taliban waren (CGVS 1 p.25). Hiermee geconfronteerd ontkent u enkel uw eerste verklaring bij DVZ en geeft u verder geen verklaring die deze tegenstrijdigheid kan ophelderen (CGVS 1 p. 25). Dit volstaat niet als rechtvaardiging voor het vastgestelde verschil. U ondertekende trouwens het gehoorverslag van DVZ middels een vingerafdruk voor akkoord, en bij aanvang van het gehoor op het CGVS heeft u nergens gewag gemaakt van eventuele moeilijkheden tijdens het gehoor op DVZ, integendeel (CGVS 1 p. 2). Verder gaf u bij DVZ aan dat uw vader zijn winkeltje had verkocht om uw reis te betalen terwijl u bij het CGVS verklaarde dat de winkel door de taliban in brand werd gestoken (vragenlijst CGVS vraag 5; CGVS 1 p. 10+21). Hiermee geconfronteerd ontkent u opnieuw dat u dat gezegd heeft bij DVZ en zegt u dat hij 2-3 jerib gronden verkocht en niet het winkeltje (CGVS 1 p. 10). Tijdens het uiteenzetten van uw asielmotieven zegt u dan weer dat uw vader zijn gronden verkocht en daarmee een winkeltje kocht (CGVS 1 p. 21). Immers was er al lange tijd discussie met zijn neven over de gronden en zodra er een beslissing was gevallen in het voordeel van uw vader verkocht hij ze om een winkel te kunnen openen. U gevraagd of het hierbij gaat om dezelfde gronden waarover in het begin van het gehoor gesproken werd, bevestigt u dit waardoor u nogmaals uzelf tegenspreekt (CGVS 1 p. 22). Vervolgens had u bij DVZ gesproken over 3 dreigbrieven die u ontvangen zou hebben van de taliban, een eerste brief 2 maanden voor uw vertrek, een tweede 20 dagen later en de laatste 11 dagen later (zie vragenlijst CGVS vraag 5). Tijdens het interview bij het CGVS heeft u totaal niet gesproken over deze dreigbrieven en hiermee geconfronteerd zegt u dat u nooit over dreigbrieven gesproken heeft maar kan u ook geen verklaring bieden hoe het dan zou komen dat dit in uw verslag staat. U zegt enkel dat u geen dreigbrieven heeft ontvangen en dat u uw problemen moest vertellen en dat het interview bij DVZ 20 minuten duurde (CGVS 1 p. 25). Het louter ontkennen van uw eerste verklaringen doet geen enkele afbreuk aan voornoemde, duidelijke tegenstrijdigheden.

U haalde aan dat er u bij DVZ werd gevraagd om kort over uw problemen te vertellen en dat u dit gedaan had (CGVS 1 p.25). Tijdens het interview op het CGVS werd er u dan ook gevraagd of u bij DVZ verteld had dat het winkeltje van uw vader in brand werd gestoken, dat uw vader werd geslagen door de taliban en dat de taliban naar uw huis zijn gekomen en uw huis doorzocht hebben. U antwoordde telkens dat u over deze zaken niet gesproken had bij DVZ (CGVS 1 p. 26). U gevraagd om welke redenen u deze belangrijke zaken niet had vermeld zegt u dat u over uw problemen moest vertellen en dat u het kort moest samen vatten en dat dit uw problemen waren (CGVS 1 p. 26). Dit is echter geen valabele verklaring en zorgt ook niet voor enige opheldering. U zegt dat dit uw problemen waren maar tegelijkertijd zegt u ook dat u deze zaken niet heeft vermeld bij DVZ. Deze incoherente verklaringen omtrent de kern van uw asielaanvraag ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielmotieven. Bovendien wordt de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag verder ondermijnd door de verklaringen die u op het CGVS geeft. Zo verklaart u dat uw vader zijn winkel 6-7 maanden voor uw vertrek uit Afghanistan opende en dat de taliban 2-3 maanden later de winkel binnenvielen (CGVS 1 p. 23). U verklaart dat u gedurende die 2-3 maanden geen problemen heeft gehad (CGVS 1 p. 23). Het is dan ook vreemd en weinig aannemelijk dat jullie vijanden, die uit zouden zijn op wraak, maanden zouden wachten vooraleer ze actie ondernemen.

U beweerde dat de taliban de dag na de inval in de winkel naar uw huis zijn gekomen en op zoek waren naar u (CGVS 1 p. 22). U kon echter geen verdere details geven, u gevraagd met hoeveel ze waren zegt u dat u ze niet gezien heeft omdat u verstopt was in de schuur (CGVS 1 p. 24). U gevraagd of uw moeder niet vermeld heeft met hoeveel ze waren zegt u dat ze dit niet gezegd heeft (CGVS 1 p. 24). Deze verklaring is echter niet aannemelijk, aangezien deze personen op zoek zouden zijn naar u, mag er ook redelijkerwijze verwacht worden dat u zich beter informeert over deze personen. Bovendien zei u dat uw moeder had gezegd dat één van hen binnen ging (CGVS 1 p. 24) dus zou ze hierbij ook vermeld kunnen hebben hoeveel er niet binnen gingen of met hoeveel ze in totaal waren. Verder is het ook niet aannemelijk dat iemand die het huis doorzoekt niet kijkt in de schuur die voor de kamers in het huis ligt (CGVS 1 p. 24). Nadat uw vader thuiskwam van het ziekenhuis bent u 2-3 dagen later vertrokken uit Afghanistan, u haalt ook aan dat er gedurende die 2-3 dagen verder niets gebeurd is (CGVS 1 p. 24). U gevraagd of uw vader nog werd lastig gevallen door die neven nadat u het land heeft verlaten zegt u dat u hiervan niet op de hoogte bent omdat u het nooit vraagt (CGVS 1 p. 26). Ter verklaring zegt u dat u slechts over 5 euro belwaarde beschikt en dat u enkel kan navragen hoe het met iedereen gaat en dat nadien de lijn wordt afgebroken (CGVS 1 p. 26). Deze verklaring is echter niet valabel, gezien het belang hiervan kan minstens verwacht worden dat u meer inspanningen zou hebben geleverd om informatie te bekomen over het verdere verloop van uw problemen.

Bovendien is de chronologische volgorde die u geeft ook niet logisch, het winkeltje ging 6-7 maanden voor uw vertrek open en 2-3 maanden later kwam de taliban binnen in de winkel en sloegen ze uw vader. Die nacht werd het winkeltje in brand gestoken en een dag later vielen de taliban uw huis binnen, u bent 2-3 dagen later vertrokken uit Afghanistan, zo verklaarde u (CGVS 1 p. 24). Afgaande op uw verklaringen, is er dus een leemte van 3-4 maanden in uw asielaanvraag waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog verder in het gedrang komt.

Gezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen dient er ook besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken. Tenslotte kan er nog opgemerkt worden dat voor zover daar nog geloof aan kan worden gehecht, de basis van de aangehaalde problemen, namelijk het geschil met de neven omwille van de landbouwgronden, eerder van familiale en financiële aard zijn en geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep).

U brengt geen documenten aan die bovenstaande appreciatie van het CGVS kunnen wijzigen. Uw taskara, de taskara van uw vader en de taskara van uw grootvader zijn niet voldoende om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uit objectieve informatie, die toegevoegd werd aan het administratief dossier, blijkt dat een taskara op eenvoudige wijze na te maken valt, gezien de taskara geen veiligheidskenmerken bevat. In juni 2017 stelt Pajhwok Afghan News vast dat zelf buitenlanders een taskara kunnen aanvragen en verkrijgen door middel van smeergeld te betalen aan een beambte. Bijgevolg heeft deze geen enkele bewijswaarde. Uit objectieve informatie blijkt bovendien dat de geboorteplaats op een taskara niet per se overeenkomst met iemands werkelijke geboorteplaats omdat er vaak de geboorteplaats van de vader of grootvader wordt overgenomen. Deze taskara's kunnen dus geenszins aantonen dat u tot het moment van uw vertrek uit Afghanistan in de regio Dasht-i Archi verbleef. De identiteitskaart voor kiezers die zou toebehoren aan uw grootvader kan dit evenmin. Deze kaart dateert vooreerst van het jaar 2003-2004. Ten tweede kan deze kaart niet aantonen dat u de laatste jaren voor uw vertrek in de regio Dasht-i Archi heeft gewoond. Deze kaart toont hoogstens aan dat uw grootvader kon gaan stemmen in die regio tijdens de verkiezingen van 2003-2004. De verklaringen van de dorpsouderen met bevestiging door het district vertonen een gesolliciteerd karakter. Deze documenten werden opgesteld louter en alleen om uw verzoek om internationale bescherming in België te ondersteunen. Bovendien werd de bevestiging van het district pas opgesteld nadat u een negatieve beslissing van het CGVS ontvangen had, namelijk op 24 augustus 2017. Deze documenten kunnen dus evenmin overtuigen. Bovendien gaat u voorbij aan het feit dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. De enveloppen tonen enkel aan dat u post ontvangen hebt uit Afghanistan. Tenslotte kan nog worden opgemerkt dat uit objectieve informatie blijkt dat er weinig bewijswaarde kan gehecht worden aan Afghaanse documenten, aangezien veel Afghaanse documenten makkelijk op nietreguliere wijze kunnen verkregen worden, zowel in als buiten Afghanistan. Veel valse documenten kunnen zelfs door gedegen experts niet van authentieke onderscheiden worden. Van deze informatie werd een kopie toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn voorgehouden verblijf voorafgaand aan zijn komst naar België wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de notities van het persoonlijk onderhoud van 22 oktober 2018 (stuk 3).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij door de taliban wordt bedreigd. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij daadwerkelijk tot oktober/november 2015 in het district Dasht-i Archi in de provincie Kunduz heeft verbleven zodat er evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die zich volgens zijn verklaringen in deze regio hebben voorgedaan; (ii) de asielmotieven die hij aanhaalt ook niet geloofwaardig zijn, nu (a) zijn verklaringen bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet stroken met zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, (b) hij over bepaalde belangrijke zaken niet gesproken had bij de Dienst Vreemdelingenzaken en hij hiervoor geen valabele verklaring heeft, (c) het weinig aannemelijk is dat zijn vijanden, die uit zouden zijn op wraak, maanden zouden wachten vooraleer ze actie ondernemen, (d) hij geen verdere details kon geven over de komst van de taliban naar zijn huis, (e) het niet aannemelijk is dat zij het huis doorzochten, maar niet in de schuur keken, (f) hij weinig inspanningen heeft geleverd om informatie te bekomen over het verdere verloop van zijn problemen en (g) de chronologische volgorde die hij geeft niet logisch is; (iii) de basis van de aangehaalde problemen, namelijk het geschil met de neven omwille van de landbouwgronden, eerder van familiale en financiële aard zijn en geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in het Verdrag van Genève van 28 juli 1951; en (iv) de door hem voorgelegde documenten de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven in de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

Waar verzoeker stelt dat hij betreffende “*de politiek gerelateerde vragen*” opmerkt dat hij zich nooit met politiek heeft ingelaten, dient erop gewezen dat gelet op de verregaande impact van de lokale machthebbers op het dagelijks leven van de lokale bewoners in Afghanistan, redelijkerwijze wel degelijk een gedegen kennis van verzoeker kan worden verwacht over de prominenten in zijn regio van herkomst voorafgaand aan zijn komst naar België. In dezelfde zin kan van verzoeker ook een gedegen en doorleefde kennis over de verkiezingen worden verwacht. Dat hij kon aangeven dat de verkiezingen in moeilijke omstandigheden verliepen, dat men geen campagne durfde te voeren en dat de taliban hardhandig optrad, volstaat op zich niet om van een gedegen en doorleefde kennis van deze verkiezingen blijkt te geven.

Waar verzoeker verder stelt als volgt:

“*Wat betreft zijn vertrek uit Afghanistan, bevestigt verzoeker dat hij in de maand aqrab (oktober-november) is vertrokken, ongeveer 2 jaar geleden (te rekenen sinds 18 mei 17, dag van het gehoor CGVS). Hij bevestigt dat hij iets meer dan anderhalve maand gereisd heeft van Afghanistan naar België.*”, komt hij niet verder dan het bevestigen van één versie van de terecht in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheid in zijn verklaringen over zijn vertrekdatum uit Afghanistan, hetgeen uiteraard op zich deze tegenstrijdigheid niet ongedaan maakt.

Waar verzoeker wijst op een aantal elementen die hij wél correct kon meedelen over zijn regio van herkomst, dient erop gewezen dat deze elementen wel degelijk werden opgenomen in de motivering van

de bestreden beslissing. Overigens behelst de motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal geenszins de verplichting om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen. Het louter herhalen van en volharden in reeds afgelegde verklaringen kan voorts niet worden beschouwd als een dienstige poging om de motivering aangaande die verklaringen in de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift wijst op de documenten die hij "*in de loop van de procedure*" heeft neergelegd, motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

"U brengt geen documenten aan die bovenstaande appreciatie van het CGVS kunnen wijzigen. Uw taskara, de taskara van uw vader en de taskara van uw grootvader zijn niet voldoende om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uit objectieve informatie, die toegevoegd werd aan het administratief dossier, blijkt dat een taskara op eenvoudige wijze na te maken valt, gezien de taskara geen veiligheidskenmerken bevat. In juni 2017 stelt Pajhwok Afghan News vast dat zelf buitenlanders een taskara kunnen aanvragen en verkrijgen door middel van smeergeld te betalen aan een beambte. Bijgevolg heeft deze geen enkele bewijswaarde. Uit objectieve informatie blijkt bovendien dat de geboorteplaats op een taskara niet per se overeenkomst met iemands werkelijke geboorteplaats omdat er vaak de geboorteplaats van de vader of grootvader wordt overgenomen. Deze taskara's kunnen dus geenszins aantonen dat u tot het moment van uw vertrek uit Afghanistan in de regio Dasht-i Archi verbleef. De identiteitskaart voor kiezers die zou toebehoren aan uw grootvader kan dit evenmin. Deze kaart dateert vooreerst van het jaar 2003-2004. Ten tweede kan deze kaart niet aantonen dat u de laatste jaren voor uw vertrek in de regio Dasht-i Archi heeft gewoond. Deze kaart toont hoogstens aan dat uw grootvader kon gaan stemmen in die regio tijdens de verkiezingen van 2003-2004. De verklaringen van de dorpsouderen met bevestiging door het district vertonen een gesolliciteerd karakter. Deze documenten werden opgesteld louter en alleen om uw verzoek om internationale bescherming in België te ondersteunen. Bovendien werd de bevestiging van het district pas opgesteld nadat u een negatieve beslissing van het CGVS ontvangen had, namelijk op 24 augustus 2017. Deze documenten kunnen dus evenmin overtuigen. Bovendien gaat u voorbij aan het feit dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaas te herstellen. De enveloppen tonen enkel aan dat u post ontvangen hebt uit Afghanistan. Tenslotte kan nog worden opgemerkt dat uit objectieve informatie blijkt dat er weinig bewijswaarde kan gehecht worden aan Afghaanse documenten, aangezien veel Afghaanse documenten makkelijk op nietreguliere wijze kunnen verkregen worden, zowel in als buiten Afghanistan. Veel valse documenten kunnen zelfs door gedegen experts niet van authentieke onderscheiden worden. Van deze informatie werd een kopie toegevoegd aan het administratieve dossier."

Het louter oplijsten van de documenten die werden neergelegd, kan de hiervoor geciteerde motivering niet weerleggen. Het louter opnieuw bijbrengen van de notities van het persoonlijk onderhoud van 22 oktober 2018 (verzoekschrift, stuk 3), die bovendien werden meegenomen in de besluitvorming in de bestreden beslissing en in onderhavig arrest, volstaat op zich evenmin om op de voorgaande vaststellingen een ander licht te werpen.

Doorheen zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 22 oktober 2018 kwam verzoeker, net als in onderhavig verzoekschrift, niet verder dan te volharden in zijn voorgehouden verblijf in het dorp Nahre Jadid in het district Dasht-i-Archi van de provincie Kunduz tot aan zijn vertrek naar België. Mede gelet op de vaststellingen dienaangaande in 's Raads arrest nr. 204 382 van 25 mei 2018, kunnen verzoekers verklaringen afgelegd tijdens voormeld persoonlijk onderhoud geenszins een ander licht werpen op de motivering in de bestreden beslissing.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt, noch dat u mogelijk ooit woonachtig bent geweest in het dorp Nahre Jadid, Ghulam Ahmad in het district Dasht-i-Archi van de provincie Kunduz. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio’s van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie EASO Country of Origin Information Report – Afghanistan Security Situation – Update – mei 2018), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio’s, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/ EU)- A judicial Analysis- december 2014, pag. 25-26; EASO Country Guidance – Common Analysis: Afghanistan, pag. 98, voetnoot 57). Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens de persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 18/5/2017 en 22/10/2018 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken

om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten (CGVS 1, p. 2; CGVS 2, p. 2). U werd bij aanvang en in loop van het tweede persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf in Afghanistan (CGVS 2, p. 4-6). U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband (CGVS 1p. 2, CGVS 2, p. 2).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Afgaanse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in regio Dasht-i Archi heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

Het CGVS erkent tot slot dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door de verzoeker aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door verzoeker aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. De samenwerkingsplicht in hoofde van de commissaris-generaal doet evenwel géén afbreuk aan de verplichting in verzoekers hoofde om in de eerste plaats zelf te voldoen aan de medewerkingsplicht en **alle relevante elementen** noodzakelijk voor de beoordeling van de gegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming spontaan en zo spoedig mogelijk te verstrekken (RvV 15 januari 2016, nr. 136 358; RvV 29 februari 2016, nr. 163 225). De commissaris-generaal is evenwel slechts verplicht om zijn onderzoeksmiddelen in te zetten **wanneer verzoeker heeft voldaan aan de op hem rustende medewerkingsplicht én er ernstige aanwijzingen zijn dat zijn verzoek gegrond zou kunnen zijn**, maar op dat moment nog onvoldoende informatie beschikbaar is om tot een beslissing te komen inzake zijn verzoek om internationale bescherming. Er is bijgevolg slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van de commissaris-generaal in zoverre de verzoeker verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 31). Uit bovenstaande vaststellingen komt onmiskenbaar naar voren dat u allerm minst voldaan heeft aan de medewerkingsplicht die op uw schouders rust.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht het reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in dezen evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. In casu bestaat er geen twijfel over uw Afgaanse nationaliteit en het gegeven dat u ooit in Dasht-i Archi verbleven heeft, maar dit volstaat, in het licht van de hierboven geschetste Afgaanse context, geenszins om te besluiten dat u een nood aan subsidiaire bescherming heeft. U maakt immers niet aannemelijk dat Daesh-i Archi de enige plaats van eerder verblijf is die in aanmerking moet genomen worden voor de beoordeling van uw nood aan subsidiaire bescherming. Gelet op uw gebrek aan medewerking kan niet uitgesloten worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land,

bescherming heeft gevonden. In die zin is het cruciaal/essentieel dat u een volledig beeld schetst van al (dus met inbegrip van de verblijfplaats voorafgaand aan uw komst naar België) uw eerdere verblijfplaatsen, en niet enkel de verblijfplaats vermeldt die u verkiest te vermelden of waar u ooit eens zou hebben verbleven. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet. Van het CGVS kan dan ook niet verwacht worden dat het onderzoek verricht naar het mogelijk voorhanden zijn van een intern vestigingsalternatief overeenkomstig artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Dergelijk onderzoek is logischerwijze immers maar mogelijk of zinvol voor zover u hieromtrent zelf de nodige concrete, geloofwaardige en betrouwbare aanknopingspunten aanreikt, quod non in casu, en is slechts aan de orde eenmaal u aannemelijk heeft gemaakt dat er in zijn hoofde een nood aan internationale bescherming bestaat, hetgeen, gelet op bovenstaande vaststellingen, allerm minst het geval is. (UNHCR, Guidelines on International Protection: "Internal Flight or Relocation Alternative" within the Context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, para. 13; Toelichting van de Europese Commissie bij het voorstel voor een Richtlijn van de Raad betreffende minimumnormen voor de erkenning en de status van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven / COM/2001/0510 def. - CNS 2001/0207 /, Publicatieblad Nr. 051 E van 26/02/2002 blz. 0325 – 0334)."

In zijn verzoekschrift komt verzoeker niet verder dan te verwijzen naar 's Raads arrest nr. 204 382 van 25 mei 2018 en te beweren als volgt: *"Men kan niet anders dan vaststellen dat het CGVS opnieuw geen onderzoek heeft gevoerd naar het risico op ernstige schade dat verzoeker zou lopen wanneer hij zou moeten terugkeren naar Afghanistan. Dit blijkt o.m. ook uit het summier gehoor dat werd georganiseerd op 22 oktober 2018."*

Verzoeker laat geheel na *in concreto* uiteen te zetten waarom de uitgebreide en pertinente motivering in de bestreden beslissing, hiervoor geciteerd, volgens hem geen onderzoek zou uitmaken naar het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dit klemt des te meer daar verzoeker in het kader van zijn persoonlijk onderhoud van 22 oktober 2018 (zie ook verzoekschrift, stuk 3) slechts volhardde in zijn bewering tot aan zijn vertrek naar België in zijn geboortedorp te hebben verbleven in het district Dasht-i-Archi in de provincie Kunduz. Zowel in 's Raads arrest nr. 204 382 van 25 mei 2018 als hoger in onderhavig arrest is echter reeds komen vast te staan dat aan dit verblijf geen geloof kan worden gehecht. De commissaris-generaal wijst er in de hiervoor geciteerde motivering terecht op dat, mede gelet op de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') waaruit een grote geografische diversiteit van het niveau en de impact van het conflict in Afghanistan blijkt, niet kan worden uitgesloten dat verzoeker voorafgaand aan zijn komst naar België elders bescherming had gevonden in de zin van artikel 48/5, § 3 of artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° en 2° van de Vreemdelingenwet, alsook dat het niet aan de asielinstanties toekomt om te speculeren over verzoekers verblijfplaatsen voorafgaand aan zijn komst naar België. Dat het persoonlijk onderhoud van 22 oktober 2018 volgens verzoeker "summier" was, doet aan het voorgaande geen afbreuk. De duurtijd van een persoonlijk onderhoud is geen element dat relevant is voor de beoordeling van verzoekers nood aan internationale bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker noch zijn advocaat hadden aan het persoonlijk onderhoud iets toe te voegen wanneer hen hiertoe op het einde ervan de kans werd geboden (notities van het persoonlijk onderhoud 22 oktober 2018, p. 6).

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad, mede gelet op het voorgaande, vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij tot aan zijn vertrek naar België heeft verbleven in het district Dasht-i-Archi in de provincie Kunduz, noch in een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf april tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER